

Nit d'estigma

Un relat de: [Helena Sauras Matheu](#)

Somni o realitat? Qui em persegueix? Fosca o llum?
Oculto el diagnòstic de la malaltia... Parlar no vull.
L'estigma es nodreix d'incerta nit allà dalt, al cim!
Tanco amb pany la finestra de la testa. Callo. No puc.

I ploro quan prenc consciència: a l'arribar al pic.
Tot flueix, soc així, a la meva manera. I alhora ric...
Els altres no comprenen la cançó que sento al pit,
als polsos, a dins del cor... Al fons, un secret tinc.

I venen laberints d'insomni, de tristesa, de grisa
ansietat, d'eufòria, d'aïllada solitud. I aquí estic.
L'art pot frenar el sofriment dels camins de la ment.
(I escric un somriure fèrtil al terra, al sòl de la nit).